

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

אין להתפעל מזה ש'רגשו גוים ולאומים יהגו, כיון שאין זה אלא 'דיק' (כסיום הכתוב), 'כל ריגושן... לריק', כיון ש'ושב בשמים ישחק ה' ילעג למו'

ראה עמוד 4

ערב שבת קודש פ' בראשית, מבה"ח מר-חשון
הי' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

שפג

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לזכרון

הצדקנית הרבנית מרת חנה עי"ה שניאורסאהן
בת הצדקנית הרבנית מרת רחל
ובת הרה"ג הרה"ח ר' מאיר שלמה

נפטרה ביום השבת קודש, ו' דעשי"ת, בעלות המנחה
שנת ה'תשכ"ה
- ת נ צ ב " ה -

אמו של כ"ק אדמו"ר מה"מ

בחסות:

'קרן המיליון'

שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

"רגשו גוים ולאומים יהגו" הוא מסימני הגאולה / משיחות ש"פ בראשית ה'תנש"א

6 זמן הגאולה

גם איש פשוט יכול לפעול "אתעדל"ת" אצל נשיא הדור / הזמן הנוכחי באור הגאולה

9 "המעשה הוא העיקר"

ניצול כל הכחות עד לעקב שברגל / הוראות למעשה בפועל

10 "הקהל את העם"

לפעול ב"הקהל" בצורה מסודרת / הוראות מיוחדות לשנת הקהל

12 ניצוצות של משיח

הקשר בין סכך הסוכה לביאת אליהו... / קטעים קצרים בעניני גאולה ומשיח

13 "וילחום מלחמות ה' - וינצח"

לצאת בתוקף וברעש הכי חזקים שאיננו מפתדים מאף אחד! / משיחת ש"פ בראשית ה'תשכ"ט

14 כתי"ק - פרסום ראשון

"האויפטו" דשבת בראשית / צילום מהגהת כ"ק אד"ש על שיחת ש"פ בראשית ה'תשט"ז

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

עס איז יודע דער וואקס וואס די רביים - נשיאי חב"ד - האבען געדאנט, אז שבת בראשית איז נוגע אלעל השנה און ווי מען שטעלס זיך אוועק שבת בראשית, אזוי מ'הרט זיך ~~אזוי~~ א גאנץ יאהר.

ולכאורה פארוואס עפעס שבת בראשית דוקא?, וואס איז מיט מתן תורה און וואס איז בכלל מיט אלע סדרות, אין וועלכע עס זיינען דא מצוות וואס זיי געפינען זיך ניש אין אנדערע סדרות, אין דאך דאס נוגע אלעל השנה, וואס איז דער אויפטוה פון שבת בראשית דוקא?

דער ~~פירער~~ טעם הדבר איז, יעדער ענין פון בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ, אז דער אויבערשטער האט באשאפען די גאנצע וועלט מאין ואפט המוחלט, ~~בעת הברא~~ דארף מען שטענדיג גידיינען זיך, דער ענין הבראה מאין ליט איז פאראן שטענדיג בכל עת ובכל הגענוי, ער איז מאריך אין תמיד און דעם ~~פון~~ פון לעולם ה' דברך נצב בשמים, אז דער נברא איז באמת אויך איצטער אין ואפט, מער נישט וואס דער אויבערשטער איז איהם מהנה, ובמילא איז כל מציאותו אלקות.

און אזוי ווי בשבת ימי בראשית האט זיך דאך אויפגעפאן א געוואלדיגע נייעס, וואס פרייער איז געווען אין ואפט המוחלט און ס'איז געווארען א חתונה חשהלגמרי, א מציאות יס, ~~אז עס~~ האט זיך אויפגעפאן א נייעס אין די המשכות, ווי מען האט גערעדט אין די מאפרים, אז אין גאנץ סדר השכללות איז פאראן מער נישט ווי א צרות וגילויים, משא"כ בעת התהוות היש דא האט זיך אויסגעזאגט עצמות א"ס, דער זעלבער ענין איז בכל רגע ורגע, אז שטענדיג דאס א חתונות חדשה והתגלות כח העצמות - נוגע דאס פון גידיינען איז דער יסוד כל העבודה.

בעת עס רעדט זיך וועגען מאכן דעם עסק פאר א כלי צו אלקות, און ער טענה'ט אז מצד עניני סבע העולם איז דאס שווער, איז בשעת ער ~~גידיינען~~ אז לעולם ה' דברך נצב בשמים, אז באמת איז אין גאנצען ~~אז עס~~ נישט קיין וועלט, און דאס וואס זי איז פאראן איז דאס מער נישט וואס ויאמר אלקים יהו אה, דערפאר איז ויהי אור, דער אויבערשטער האט געקוקט אין תורה אין מי עשרה מאפרות און דורך דעם איז פאראן די וועלט, ~~אז עס~~ אמת אז בא איהם ווערט אפגילייגט אז די גאנצע וועלט איז נאר מצד התורה, ווייל ער דאמאלסט, אז אמת די מציאות פון וועלט איז ~~אז עס~~ טענה'ט אין ~~הנהגה~~ הנהגה בראשית בראשית אין דער זעלבער תורה שטעהט אנכי הוי' אלקיך מיט אלע תרי"ג מצוות.

אז בא איהם ווערט אפגילייגט אז די מציאות פון וועלט איז תורה, דאמאלסט ווען ער געהט אין גאס און ער איז אינמיטען זיינע עסקים, וועט ער זאגען א מאמר רז"ל, א קאפיטל תהלים, א פרק מסניות אדער א פרק חניא ווי' מיט יעדע גוטע פעולה וואס ער טוהט, איס ער מכריע ~~אז עס~~ די ~~אמת~~ וועלט לכף זכות.

און די ידיעה אז לעולם ה' דברך נצב בשמים איז נוגע נישט נאר אין ג'ע' רוחניות נאר אויך אין ג'ע' גשמיות, ער דאל נישט האבען קיין דאגות פון ענינים גשמיים, ווי ער זאגט אין תניא אין אגרת הקודש, אז די דאגות אויך דעם וואס עס פעהלט איהם אין בני חיי וסדונו, איז ווייל ער פארנעמט זיך אויף א וויילע אז אלץ קומט פון אויבערשטען. ~~אז עס~~ בשעת ער וועט גידיינען אז אלץ קומט פון אויבערשטען בכל רגע ורגע, וועט ער נישט דאגה'נען, ווייסענדיג אז פארום לא תשא הרעות, נאר טוב, איז בעת דאס וועט זיך בא איהם אפלייגען, דאמאלסט וועט ער זעהן אויך בעיני בשר ווי דאס איז טוב, בסוב הבראה והנגלה.

און דאס איז דער משם, וואס שבת בראשית איז נוגע אלעל השנה, אויך צום זמן פון מ"ח, און אויך צו ר"ה וינצ"פ און אפילו צו נעילה, ווארום דאס וואס בראשית ~~בא~~ אלקים את השמים ואת הארץ ~~אז עס~~ לעולם הוי' דברך נצב בשמים, דאס איז נוגע צו אלע ענינים, סיי אין רוחניות און סיי אין גשמיות.

(משיח ש"פ 555-556 מ"ח חש"ז)

פירער

GW 142
175
18
אמרי

אמרי
אמרי
אמרי
אמרי
אמרי

"רגשו גוים ולאומים יהגו" הוא מסימני הגאולה

המאורעות במפרץ הפרסי – מסימני הגאולה, כמארז"ל בנוגע ל"מלכיות מתגרות כו" • ובפרטיות יותר – "מלך פרס (דקאי בפשטות על השטח שכולל עירק) מתגרה במלך ערבי כו' וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלין כו', ואומר (הקב"ה) להם (לישראל) . . אל תיראו הגיע זמן גאולתכם" • ויה"ר והוא העיקר – שלאחרי כל סימני הגאולה תבוא כבר ותיכף הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש • משיחות שבת בראשית אסרו-חג דשמע"צ ושמח"ת ה'תנש"א – מוגה*

במדינות גדולות וחזקות הולכים ומשתנים סדרי השלטון והמסטר לטוב, טוב צדק ויושר⁴ – מעין ודוגמת והכנה לתיקון ושלמות העולם בימות המשיח⁵, כולל בנוגע לבני"י – נתנית חופש בכל הקשור לעניני יהדות, תורה ומצוותי, עד ליציאתם של מאות אלפי יהודים לחירות – מעין ודוגמת והכנה לקיבוץ גלויות (בבחינת "טועמי' חיים זכו"⁶) בימות המשיח;

בתקופתנו זו מתרחשים ברחבי העולם נסים ונפלאות (עד ל"נפלאות גדולות"¹, ולא רק באופן ד"לעושה נפלאות גדולות לבדו", ש"אין בעל הנס מכיר בניסו"², אלא גם) באופן גלוי לעין כל – מעין ודוגמת והכנה לנסים ונפלאות דגאולה העתידה לבוא תיכף ומיד, עלי' נאמר³ "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

ולדוגמא:

- 1) תהלים קלו, ד.
- 2) נדה לא, א.
- 3) מיכה ז, טו.
- 4) ראה גם קונטרס משיחות ש"פ תולדות תש"ג.
- 5) ראה רמב"ם הל' מלכים ספ"א: ויתקן את העולם כו'.
- 6) ראה לקו"ש ח"כ ע' 173. וש"ג.

כ"ק אדי"ש הובאו אי-אלו הערות מהמו"ל וסומנו בכתב קטן ושונה.

(* השיחה מובאת בקשר עם המצב לאחרונה בעולם בכלל ובאה"ק תובביא בפרט. מתחת להערות

שלא יזדקקו אפי' לחרב של שלום שתשמור מפני מלחמה, מאחר שהשונאים יתבטלו ממילא מפני התוקף היהודי.

עד שיקויים גם היעוד "ואולך אתכם קוממיות"⁹, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, בקרוב ממש ובעגלא דידן.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ בראשית ה'תשכ"ט - בלתי מוגה).

(9 בחוקתי שם, יג.)

ה"אויפטו" דשבת בראשית

לפנינו (בע' 15) צילום נדיר (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על שיחת ש"פ בראשית, מבה"ח מר-חשון ה'תשט"ז

(נדפס (בשינויים) בלקו"ש ח"א ע' 1 ואילך)

להלן פענוח התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק (באו בהדגשה):

בקטע המתחיל "בעת עס רעדט זיך" תיקן כ"ק אד"ש מה"מ: בשעת ער דערמאנט זיך . . בהמשך הקטע: די מציאות פון וועלט קען ניט זיין בסתירה צו מצוות ווארום . . בסוף הצילום: ואת הארץ וואס דאס איז מכריח אויך אז . .

מבצע מיוחד ל"שנת המאה" – שנת "הקהל"

- ◆ כל מי שיתרום הקדשה (חד-פעמית, שבועית) על-גבי הקונטרס "חי המלך", יקבל במקום את הכרך החדש במתנה, ובנוסף, מינוי חנם על הקונטרס לשנה שלימה!
 - ◆ מי שיקדיש מדור שלם בקונטרס (למשך שנה), יקבל במקום סט של שלשה כרכים במתנה (שאת חלקם לא ניתן לקנות), ובנוסף, מינוי חנם על הקונטרס ללא הגבלת זמן!!
- לפרטים יש לפנות לכתובת המערכת בארץ הקודש או בחו"ל (ראה ע' 2)

(* בשלב זה הסעיף השני תקף לתושבי ארץ הקודש בלבד.)

לצאת בתוקף וברעש הכי חזקים שאיננו מפחדים מאף אחד!

תרגום הפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יהי המלך"*

א. ישנו פסק דין בגמרא¹: "הבא להרגך השכם להרגו".

מפסק דין זה מבינים שני ענינים: א) יודעים בוודאות שהוא "בא להרגך". ב) כאשר יודעים שהוא "בא להרגך" אין להמתין עד שיצא למלחמה וכו', אלא צריך להיות "השכם להרגו".

ושתי ההוראות בנוגע לעניננו:

א) ישנם כאלו רודפי שלום הרוצים להשלוח שמאז ש"זכו" להיטלר עם הפרופסורים שלו ימח שמם, לא שייך יותר "הבא להרגך", כי בודאי - טוענים הם - אף גוי לא יעשה שום עוולה, עכ"פ², גם לא ספק וחשש בעלמא, שהרי לא ניתן לדעת מה קורה בלבו של הגוי - "אין אדם יודע מה בלבו של חבירו"³.

על כך ישנה הוראה בתורה - "הבא להרגך": ישנה מציאות שאפשר לדעת בוודאות כי הוא "בא להרגך" - כאשר יודעים היכן הוא התחנך, מה הוא עשה אתמול, וגם מי מנהיג אותו היום - יודעים בודאי בלי שום ספק שהוא "בא להרגך".

ב) כיון שיודעים זאת, ישנה ההוראה לא להמתין עד שהאויב ייצא למלחמה וכו', כי זה עלול להיות כבר מאוחר ח"ו, אלא צריך להיות "השכם להרגו"; ולא מכיון שטבעו (של הנתקף) לשפוך דמים ח"ו, אלא מצד זה שהתורה פוסקת ש"הבא להרגך השכם להרגו".

והנה, כאשר יצאו בתוקף וברעש ("שטורעם") הכי חזקים שאיננו מפחדים מאף אחד, לא מ"רכב" ולא מ"סוסים" כיון ש"אנחנו בשם הוי' אלקינו נזכיר"⁴, והיות שכאשר "מחניך קדוש" - "הוי' אלקיך מתהלך בקרב מחניך"⁵, אזי כשהשונאים יראו תוקף זה, יקויים "נפל פחד היהודים עליהם"⁶ [. .] - הם יאבדו את עצמם לגמרי ולא יצאו להלחם כלל!

ובמילא יקויים הייעוד "וחרב לא תעבור בארצכם"⁷ - "אפילו חרב של שלום"⁸, היינו

- * מובאת בעריכה מחודשת עם מראי-מקומות בשוה"ג.
- 1) סנהדרין עב, א. וראה רש"י משפטים כב, א. ובכ"מ.
- 2) קטע זה אינו ברור כ"כ בהנחה.
- 3) פסחים נד, רע"ב.
- 4) תהלים כ, ח.
- 5) תצא כג, טו.
- 6) אסתר ת, יז.
- 7) בחוקותי כו, ו.
- 8) ראה תענית כב, ב.

המאורעות במפרץ הפרסי - מסימני הגאולה, כמארז"ל בנוגע ל"מלכויות מתגרות כו"⁷, ובפרטיות יותר - "מלך פרס (דקאי בפשטות על השטח שכולל עירק) מתגרה במלך ערבי כו' וכל אומות העולם מתרעשין ומתבהלין כו', ואומר (הקב"ה) להם (לישראל) . . אל תיראו הגיע זמן גאולתכם"⁸, וממשיך ומסיים⁸ "בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם".

ויש לומר ההסברה בזה (שמאורע בלתי-רצוי זה אירע דוקא בתקופה שבה רואים נסים גלויים) - ע"ד האמור לעיל שהסדר בעולם הוא באופן של העלם וחושך, ורק אח"כ נעשה גילוי האור, ומזה מובן שאין להתפעל מזה ש"רגשו גוים ולאומים יהגו", כיון שאין זה אלא "דיק" (כסיום הכתוב), "כל ריגושן . . לריק"¹¹, כיון ש"יושב בשמים ישחך ה' ילעג למו"¹², ולכן עומדים בני" בכל התוקף בכל הקשור לשלימותה של ארץ ישראל (ועאכו"כ בנוגע לירושלים), בידעם ש"כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה . . ונתנה לנו".

וי"ל יתירה מזה - שהענין ד"רגשו גוים ולאומים יהגו" גופא הוא מסימני הגאולה, כמ"ש רש"י ש"רבותינו דרשו¹¹ את הענין על

ולאיך - בימים אלה התאספו אומות העולם (שבעים אומות) באופן ד"רגשו גוים ולאומים יהגו"⁹, לטעון לישראל "לסטים אתם כו"¹⁰, לא רק בנוגע לעזה או שומרון, אלא גם (ולכל לראש) בנוגע ליהודה כולל ירושלים, עיר הבירה של ארץ ישראל¹⁰, "קרית חנה דוד"¹⁰ - בה בשעה שהכל יודעים את התשובה לטענה זו המפורשת בהתחלת פירוש רש"י על התורה: "כל הארץ של הקב"ה היא, הוא בראה ונתנה לאשר ישר בעיניו . . נתנה לנו".

[ולמרב הפלא - היו בכלל זה גם מדינות

- 7) ב"ר פמ"ב, ד. מדרש לקח טוב לך לך יד, א.
- 8) יל"ש ישע"י רמז תצט.
- 9) תהלים ב, א.
- 10) ישע"י כט, א.
- 11) מדרש תהלים ויל"ש עה"פ.
- 12) שם, ד.

מודגשת השייכות לישראל, כיון שיו"ד קאי על יהודי ("יא איד"),

- כמרומו גם בהציור דאות אל"ף, ויו"ד למעלה ויו"ד מלמטה ווא"ו המחבר: יו"ד מלמעלה קאי על הקב"ה, ויו"ד מלמטה קאי על יהודי, ועיי' החיבור שביניהם (וא"ו) נעשה אל"ף, אלופו של עולם (ההמשכה והגילוי דהקב"ה בעולם) -

ועאכו"כ "יהודה" - שיש בו כל השם של יהודי, ועד"ו ירושלים, ע"ש יראה וע"ש שלם (שלימות היראה), שענין זה שייך לישראל דוקא.

** [מהנחה בלתי מוגה:] ולהעיר, שענינים אלה (בי הקצוות) ידועים ומפורסמים לכל עיני שכותבים על זה בעיתונים וכו', ואעפ"כ, כשקוראים בעיתונים שיתקף ומיד בא משיח... - אומרים שזוהי נבואה... גוזמה... "אן איינרעדעניש"... וכיו"ב בשאר פירושים ופשטים; משא"כ כשקוראים בעיתונים ש"רגשו גוים" - הי"ו מתקבל ברצינות ובחומרה.

*** [מהנחה בלתי מוגה:] ולפלא - שמחברים שלשתם ביחד, בתיבה אחת (נישע), ובאופן שהתחלתה באות יו"ד (יהודה, ירושלים), שבוה

הקשר בין סכך הסוכה לביאת אליהו...

. . וכן תהי' לנו – שזוכים לגאולה האמיתית והשלימה ביום הש"ק זה, – דאף שלא שמענו עדיין הבשורה דביאת משיח מאליהו ("לא אתא אליהו מאתמול"), הרי יתכן ש"לבית דין הגדול (בטבריא) אתא". ויש לומר, שמספיקה העובדה **שיכול וראוי** לבוא לטבריא ואינו מוכרח לבוא בפועל ממש – ע"ד שמצינו בחג הסוכות (דמיני' אזלינן) שסכך הסוכה צריך להיות מדבר שאינו ראוי לקבל טומאה. (משיחת ש"פ בראשית ה'תשנ"א – בלתי מוגה)

לא די לצעוק, יש להוסיף בכל הפעולות

והנה, לאחריו כל ההשתדלות והיגיעה בענינים אלו – ע"י פעולותיהם של השלוחים בכל מקום ומקום – הי' צריך משיח צדקנו לבוא **ריבוי חדשים ושנים לפניו**, ואעפ"כ, הרי עדיין לא בא!

ולכן, בד בבד עם צעקתם של ישראל – בכל ה"שטורעם" – "עד מתי", "אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט א-ל", הנה ביחד עם זה יש להוסיף בכל הפעולות דהפצת המעיינות חוצה, פעולות שעל ידם ממהרים ומזרזים את ביאת המשיח, שיבוא ויתגלה בתור "מלך המשיח", שענינו – תוקף המלכות, "אמר מלכא עקר טורא".

(משיחת שבת בראשית - ב' - המשך לשמח"ת ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

נמצאים כבר בהזמן העיקרי של הגאולה

. . נמצאים כבר בהזמן העיקרי של הגאולה – תיכף ומיד ממש – שהרי כבר "כלו כל הקיצין", הכל מצוחצח, ונמצאים במצב של "עמדו הכן כולכם" בתכלית השלימות, (משיחת א' דר"ח מרחשון - בעת ה"יחידות" ה'תשנ"ב - בלתי מוגה)

הענין ד"עולם חדש", "נייחא לעליונים ונייחא לתחתונים"¹³, ובאופן ש"לא ירעו ולא ישחיתו **בכל הר קדשי**"¹⁴ כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים"¹⁵.

מלך המשיח".

ויה"ר והוא העיקר – שלאחרי כל סימני הגאולה תבוא כבר ותיכף הגאולה האמיתית והשלימה **בפועל ממש**, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", שאז יהי' שלימות

13) ב"ר פ"ל, ה.

14) בדוגמת המעמד ומצב שהי' בתיבת נח (ראה המשך וככה תרל"ז פצ"ה. ובכ"מ).

15) ישעי' יא, ט.

מדור זה מוקדש לזכות החתן התמים **אורי אהרן יואל שי' זיסק** והכלה המהוללה **בתי' דות' תחי' שולץ לרגל** בואם בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת יהי' שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה – זוהי תורת החסידות, כרצון ולגמ'ר כ"ק אד"ש משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי' לברכות עד בלי די

כרך חדש!

לאחרונה יצא לאור כרך שישי מסדרת הכרכים של "יחי המלך" – מגליונות רפ-שו

למעונינים ניתן להשיגו בכתובת המערכת באה"ק או בחו"ל

וזאת למודעי: מתוך 5 הכרכים שיצאו עד כה אזלו 4 כרכים,

ומהכרך החמישי נותרו מספר מועט של כרכים

המעונינים מתבקשים להזדרז וליצור עמנו קשר

גם איש פשוט יכול לפעול ”אתעדל”ת” אצל נשיא הדור

הנחה: ”ועד הנחות התמימים”. תרגום: מערכת ”יהי המלך”*

א. הרי רוצים לקשר כל ענין עם הגאולה [..], ובכן מצינו סיפור שאירע עם הצמח צדק ואדמו”ר המהר”ש בנוגע לענין הגאולה:

אדמו”ר המהר”ש¹ נכנס פעם לאביו, הצמח צדק, ושאלו: היכן קיום ה”קץ” שנאמר על השנה ההיא (תר”ח²)? השיב לו הצמח צדק שהדפיסו (באותה שנה) את הלוקוטי-תורה (שזהו גילוי משיח). ועל-כך אמר כ”ק אדמו”ר מהר”ש: אבל רוצים את משיח **כפשוטו**³!

רואים מכאן, איך שהצמח צדק אשר ה’ הנשיא [בדורו] דיבר לפי דרגתו הוא (ולכן אמר שנדפס הלקו”ת), וביחד עם זה רצה שתהי’ דוקא אתערותא דלתתא מצד וע”פ דרגת המטה (שרוצים את משיח כפשוטו), ושדוקא זה יפעל את הענין.

ב. מדוע מספרים לנו מעשה זה?

בכדי ללמד כאו”א, שבכדי לעורר אתערותא דלתתא הנ”ל אצל הנשיא בפועל (הצ”צ), אין זקוקים בשביל זה לנשיא בכח דוקא (הרבי מהר”ש), אלא כאו”א, אפילו איש פשוט ביותר, יכול וצריך לעורר אתערותא דלתתא שתפעול ענין למעלה.

ג. נשאלת השאלה הידועה: היכן זה מובא בנגלה?

והמענה הוא בפשטות – בענין התפלה: ישנה מצות עשה בתורה³ שכאשר ליהודי ישנם צרכים בבני חיי ומזוני וכיו”ב, עליו להתפלל ולבקש זאת מהקב”ה בדיבור.

ולכאורה, למעלה הרי הכל גלוי וידוע, עאכו”כ צרכיו של כל יהודי, ועאכו”כ צרכיו של איש פשוט שיש לו אמונה פשוטה ושלמה בהקב”ה ופשיטותו קשורה עם פשיטות העצמות⁴ – ומדוע א”כ צריכים שהוא יאמר זאת בתפלתו **בדיבור** דוקא?!

והביאור בזה: הקב”ה חפץ באתעדל”ת שתבוא מצד המטה, ודוקא בדיבור. ואע”פ שעיקר התפלה היא בלב⁵, אעפ”כ זה צריך לבוא גם בדיבור, ודוקא זה מעורר את ההמשכה מלמעלה.

התחייבותם – לא רק כמי שנמצא **מבחוץ** ומזמן לזמן מזכיר ונותן עצה טובה כו’, אלא כמי שנמצא **בפנים**, היינו, שזה הענין **שלו**, שלכן, עוזר ומסייע בגופו ובנשמתו, ובמקרה הצורך – גם בממונו, עבור ההוצאות הכרוכות עם הפעולות ד”הקהל”.

ועוד ועיקר – לעודדם ולזרזם בפעולותיהם באופן של **חידוש**, היינו, שגם לאחר יריבו הפעולות בענין ד”הקהל” בחודש החולף, יהי’ המשך הפעולה בחודש הבא (לא כדבר ישן, אלא) כדבר **חדש**, מתוך חיות, שמחה ועונג מחודשים, והצלחה מחודשת, בהוספה על מדת ההצלחה הקודמת, כפי שראו במוחש כל אלו שכבר התחילו לעסוק בפעולות אלו.

ולהעיר, שאין כל חסרון בהרשמה במקומות נוספים, היינו, גם לאחר שנושם במוסד פלוני על מנת שיזכירוהו ויעוררוהו לעסוק ב”הקהל”, יירשם גם במוסד שני ושלישי כו’, ואדרבה, תבוא עליו ברכה, מכיון שאז יוכל לתבוע מכולם מדוע אינם מזכירים ומעוררים אותו כל א’ בפ”ע, שהרי, אינם יכולים לדעת מי מהם ינחל הצלחה יתירה, שכן, בהצלחה גופא ישנם חילוקי דרגות.

ואין צורך להאריך בכל הנ”ל, להיותו דבר הכי מובן ופשוט לכאו”א, כי אם, להזכיר ולזרז עוה”פ את ראשי המוסדות והארגונים כו’ (שעלולים למצוא את עצמם עסוקים בריבוי הטרדות) להתכנס יחדיו להתיעץ ע”ד דרכי הפעולות בענין ד”הקהל” **בהקדם הכי אפשרי**, עוד הלילה – **עת רצון** – מוצאי ש”ק, סעודתא דדוד מלכא משיחא¹², ובפרט מוצאי שבת בראשית, שמשפיע על כל השנה כולה,

ועכ”פ – לא יאחר מיום ראשון, בדוגמת יום ראשון דהתחלת הבריאה שנקרא ”יום אחד”¹³, ש”הי’ הקב”ה יחיד בעולמו”¹⁴ (כמודגש ב”שירו של יום” – ”לה’ הארץ ומלואה גו”¹⁵), היינו, שאין בעולם אלא הקב”ה, קדושה ויהדות בלבד, ובפרט שנחשב גם כמו ”אסרו-חג”, דמכיון שיום השבת הוא בסמיכות ממש לשמע”צ ושמח”ת, כמודגש ב”עירוב תבשילין”, שבערב יו”ט נעשית ההכנה לשני ימי יו”ט ויום השבת גם יחד¹⁶, אזי, הענין ד”אסרו-חג” נמשך גם ביום ראשון.

והתקוה חזקה שהדברים האמורים יפעלו פעולתם – לחשוב לדון ולהתיעץ בכל הנ”ל, באופן ש”איש את רעהו יעזור”, כולל – שנעשה ”דוגמא-חי” לא רק לאלו השייכים למוסד וחוג שלו, אלא גם לראשי שאר המוסדות והחוגים כו’, שממנו יראו וכן יעשו.

והעיקר – המעשה בפועל – ”הקהל את העם גו’ האנשים והנשים והטף גו’ ליראה את ה’ אלקיך כל הימים”, באופן ד”פעולה נמשכת”, היינו, לא רק שפועל ומשפיע על העתיד, אלא שהפעולה עצמה הולכת ונמשכת גם בעתיד, הלך ומוסיף ואור.

(משיחת ש”פ בראשית (התועדות הב’), המשך לשמח”ת, ה’תשמ”ח - בלתי מוגה)

* מובאת בעריכה מחודשת. למטה מעשרה טפחים.

1) לקו”ש ח”ז ע’ 80 הע’ 70. ח”ח ס”ע 490 ואילך.

2) ראה גם סה”ש תורת שלום ע’ 237. אג”ק אדמו”ר מהורי”צ ח”א ע’ תפ.

3) וראה לקו”ש שם: ”מען דארף האבן משיחין

4) רמב”ם הל’ תפלה פ”א ה”א-ב. ועוד.

5) לקו”ד ח”ג תצא, ב. ח”ד תקעה, ב. ועוד.

6) ראה תענית ב, ע”ב.

ע’ 158 ס”כ ואילך.

12) פעי”ח שער השבת ספכ”ד.

13) בראשית א, ה.

14) פרש”י עה”פ (מב”ר פ”ג, ח).

15) ר”ה לא, א.

16) ובפרט ע”פ המנהג (שו”ע אדה”ז אר”ח סתקכ”ז

סכ”ה. וש”ג) לאכול את ה”עירוב תבשילין” בסיומו של

יום השבת, בזמן המנחה, רעוא דרעיון.

לפעול ב”הקהל” בצורה מסודרת

א. [. . .] הענין המיוחד לשנה זו, שנת הקהל – שכאו”א יעסקו בהענין ד”הקהל את העם האנשים והנשם והטף גו’ ליראה את ה’ אלקיך כל הימים”, כמדובר לעיל, וכן בהתוועדות שלפנ”ז, וכן בעתיד – כאו”א בסגנון שלו, מיוסד על “כל דברי התורה הזאת”¹.

ובכל ענינים אלו מזכירים ומזרזים עוד הפעם, ובפרט בעמדנו בשבת בראשית, כידוע² הפתגם “כפי שנעמדים בשבת בראשית כך נמשך בכל השנה”, כולל גם – הענין ד”אלה תולדות נח נח” שקורין במנחת שבת בראשית, היינו, שנעמדים באופן דניחא בעליונים וניחא בתחתונים³, הן בנוגע לנשמה והן בנוגע לגוף, הן בענינים רוחניים והן בענינים גשמיים, כנ”ל בארוכה⁴.

ב. [. . .] ובפרטיות יותר – בנוגע לפעולות ד”הקהל”:

כדי שהפעולות ד”הקהל” תהיינה בסדר מסודר, ומתוך הצלחה רבה ומופלגה – צריכים להתאסף כמה וכמה אנשים (ע”ד ובדוגמת תוכן הענין ד”הקהל”, “ברוב עם הדרת מלך”⁵) כדי להתייעץ יחדיו כיצד לפעול בכל ענינים הנ”ל, “תשועה ברוב יועץ”⁶, נוסף לכך ש”ההסכם אשר עושים שנים או רבים יש לזה חיזוק הרבה יותר מההסכם שעושה בפ”ע כו””, כמבואר בקונטרס החלצו⁷, שאמירתו היתה בשמח”ת, ואח”כ גם בש”פ נח, כידוע ומפורסם⁸.

ולכל לראש – מכוונים הדברים לראשי המתעסקים בזה, ראשי מוסדות, ארגונים וחוגים, ראשי ישיבות, תלמוד-תורה, וכיו”ב, שיתאספו ויתיעצו ביניהם בנוגע לפרטי אופני הפעולה, בנוגע לכל אלו השייכים למוסדות כו’ שעומדים על גביהם.

ובהקדמה – שאע”פ שהתעסקות בזה יכולה וצריכה להיות ע”י כאו”א, מקטנם ועד גדולם (כמדובר בארוכה כמ”פ), הרי, כדי לשלול מצב של “קדירא דבי שותפי”⁹, יש צורך שיהיו גם העומדים בראש, שעליהם תהי’ מוטלת האחריות שבדבר, ועאכו”כ – אלו שיתמנו לעסוק בארגון הפעולות באופן שיהי’ זה כל תפקידם, “משאו ומתנו באמונה”¹⁰, כאמור, לא באופן של שותפות, כי אם, תפקידו המיוחד.

ובפרטיות יותר (כמדובר לעיל¹¹) – הרשמת כל אלו שמקבלים על עצמם להכנס לעבודה הקדושה ד”הקהל”,

ומה טוב, שפעם א’ בחודש יתקשרו אליהם (ברשותם, כמובן) כדי להזכיר להם ע”ד

(1) וילך לא, יב.
 (2) ראה לקו”ש ח”כ ע’ 556 בעהרה, וש”נ.
 (3) ראה תנ”א ר”פ נח.
 (4) בתחילת ההתוועדות – ‘התוועדויות’ תשמ”ח
 ח”א ע’ 347 ס”ב ואילך.
 (5) משלי יד, כח. וראה אנציק’ תלמ’ בערכו. וש”נ.
 (6) משלי יא, יד. שם כד, ו.
 (7) פ”י (סה”מ תרנ”ט ע’ סא).
 (8) סה”מ שם ריש ע’ רכא.
 (9) עירובין ג, סע”א. וש”נ.
 (10) יומא פ, א. רמב”ם הל’ דעות ספ”ה.
 (11) שיחת י”ג תשרי – ‘התוועדויות’ תשמ”ח ח”א

זוהו כל ענין התפלה, שכל מה שיהודי צריך, כולל הענינים הכי עיקריים, שאלו הם עיקר הבקשות שבתפלת העמידה, עליו להמשיכם מלמעלה ע”י הדיבור שלו.

ד. [. . .] ויה”ר שע”י הדיבור הראוי של בני ישראל, שהם מביעים זאת בגלוי – יתגלה דיבורו של הקב”ה בכל העולם, “ונגלה כבוד ה’ וראו כל בשר יחדיו כי פי ה’ דיבור”⁶, שאע”פ שזה שייך להקב”ה, בכ”ז נהי’ יהודי שותף להקב”ה במעשה בראשית (כמ”ש בגמרא⁷ בנוגע להאומר ויכולו ביום השבת), במילא הוא נהי’ שותף גם בהענין דגילוי דיבורו של הקב”ה במעשה בראשית – עי”ז שדיבורו של האדם הוא כראוי, הרי זה נהי’ כלי ל”ונגלה גו’ כי פי ה’ דיבור”.

ובפשטות, שכאשר בני ישראל צועקים בדיבור “זוי וואַנט משיח נאָו”, והקב”ה הרי בודאי חפץ בכך, אזי “מי מעכב?”! – “שאור שבעיסה”⁸! אבל ביום השבת מתבטלים הרי כל המנגדים כו’ (כמו שאומרים ב”כגוונא”), במילא אפשר אז לפעול שיהי’ “משיח נאָו”!

– “וארו עם ענני שמיא”⁹ לארץ הקודש, ושמה גופא בבית המקדש, ותיכף ומיד ממש, כך שבר”ח חשון יקריבו את הקרבנות דראש חודש כמצות רצוניך¹⁰ בביהמ”ק השלישי, וכאשר משיח בא “נאָו”, היום, יהיו גם הד’ ימי ביקור¹¹ (עכ”פ עד יום ב’ דר”ח חשון),

בגאולה האמיתית והשלימה ע”י משיח צדקנו, ומתוך שמחה וטוב לבב.
 (תרגום פשטי משיחת ש”פ בראשית ה’תשמ”ו – בלתי מוגה)

(6) ישעי’ נ, ה.
 (7) שבת קיט, ב. שו”ע אדה”ז או”ח ר”ס רסת.
 (8) ברכות יז, רע”א.
 (9) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.
 (10) כלשון תפלת מוסף. וראה תנ”ח ויחי צה, א ואילך. המשך וככה תרל”ז פי”ז ואילך.
 (11) ראה רמב”ם הל’ תמידין ומוספין פ”א ה”ט.

”מבול” של “גשמי ברכה”

בדורנו זה, דור האחרון – ישנו כבר ריבוי הכי מופלג ועצום כו’ דעניני תורה ומצוות ומעשים טובים שפעלו בני” בעבודתם במשך כל הדורות שלפנ”ז.

ובפרט לאחרי כל הענינים הבלתי-רצויים שעברו על עם ישראל במשך כל הדורות שלפנ”ז, עד ל”מבול” הכי נורא שהי’ בדור האחרון – כבר יצאו י”ח כל ענינים בלתי-רצויים, וכבר נעשה הברור והזיכור כו’ בתכלית השלימות.

ומכיון שכן, בודאי נגמר כבר ה”משחק” (“גענוג געשפילט זיך”)... ד”נורא עלילה על בני אדם¹, ומכאן ולהבא – יומשך רק טוב הנראה והנגלה, ובלשון הפיוט (ביוהכ”פ והוש”ר) “אוצרך הטוב לנו תפתח”, “הטוב לנו בטוב הנראה והנגלה גם למטה ממש”², “הטוב לנו, היינו, באותן הענינים הטובים דבני חיי ומזנא שמובן ומושג בשכלינו שהוא טוב”³.

(1) תהלים סו, ה. וראה לקו”ש ח”ח ע’ 395. וש”נ.
 (2) סה”מ תרפ”ז ס”ע כא ואילך.
 (3) סה”מ קונטרסים ח”ג ע’ קפט.

ניצול כל הכחות עד לעקב שברגל

ויהי ר”ר שכאו”א ינצל את כל הכחות שנותנים בשבת זו – ע”מ להמשיכם בכל השנה כולה. ומעלה יתירה בכל הקשור לנתינת-כח דשבת זו – כאשר נמצאים בד’ אמות של כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו, ד’ אמות שבהם למד והתפלל ועבד עבודתו במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, אשר, כל ענינים אלו הם קיימים ועומדים באופן נצחי, שכן, ”קדושה לא זזה ממקומה”.

ומובן, שהידיעה אודות נתינת כל הכחות צריכה לעורר ולפעול את ניצול כל הכחות במילואן – שכן, ”כל מה שברא הקב”ה בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה”, ובמילא, כאשר לא מנצלים, ח”ו, את כל הכחות שניתנו מלמעלה, גורמים לבלבול בסדרי הבריאה, בכל סדר ההשתלשלות!

והכוונה בזה – לניצול כל הכחות ממש, כלומר, לא רק הכחות החיצוניים, אלא גם הכחות הפנימיים, עד לפנימיות שבפנימיות, ומובן, שענין זה דורש עבודה ויגיעה כו’ שכן בדרך כלל מטבע האדם (הן יהודים, והן – להבדיל – אינם-יהודים) שמשתמש ופועל בכחותיו החיצוניים, ואילו כחותיו הפנימיים, ועאכו”כ פנימיות שבפנימיות – נשארים בהעלם, וכדי לגלות גם כחות אלו – יש צורך בעבודה ויגיעה מיוחדת, ולולי זאת, ”לא יגעת ומצאת אל תאמין”.

וביחד עם זה – נמשך הדבר ומתגלה גם בחיצוני, עד לענין של מעשה בפועל, ובפשטות, שאין להסתפק בכך שהדבר חודר בשכל שבמוח, וכן ברגש הלב (כולל ענין היראה – שירא וחרד שלא יפגע ויחסר ח”ו שום דבר בכל ענינים הנ”ל), אלא הדבר צריך לחדור גם בכלי המעשה, ואדרבה – ”המעשה הוא העיקר”, ובזה גופא – עד לחלק הכי תחתון שבכלי המעשה, לא רק הרגל, אלא גם העקב שברגל, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בריקוד כפשוטו.

וכמדובר בארוכה לפני”ז שכאשר יהודי מקבל על עצמו החלטה טובה – הרי ההחלטה עצמה מסייעת ומוסיפה בקיום הדבר במעשה בפועל, ולדוגמא: כאשר יש צורך במלחמת היצר, לשלול ענין של עצלות וכיו”ב – פועלת ההחלטה את הנצחון במלחמת היצר.

ומובן, שאין להסתפק בכך שמחליט באמיתיות שיעשה כן בפועל ממש, אבל ההחלטה היא שהפעולה בדבר תהי’ למחרת, שכן, ”תורת-אמת” ו”תורת-חיים” (הוראה אמיתית בחיים) – הם דבר אחד, ובמילא החלטה אמיתית (ע”פ ”תורת-אמת”) היא באופן שהוא ”חיי” עם הדבר, ומכיון שכן, פשיטא שדבר זה בא לידי ביטוי במעשה בפועל תיכף ומיד,

ועד שרואים זאת במוחש – בענין השמחה והריקוד ברגלים עד לשמחה גדולה ביותר, באופן שבאין-ערוך.

[כ”ק אדמו”ר שליט”א נעמד מלוא קומתו והתחיל לנגן ניגון ”הקפות” לאביו הרלווי”צ ז”ל, ורקד על מקומו משך זמן, בשמחה רבה ועצומה].

(משיחת שבת בראשית ה’תשמ”ו – בלתי מוגה)

ובמילא, כשמדובר עתה אודות ענין של ”מבול” – בקרה”ת דפ’ נח – בודאי שהכוונה היא ל”מבול” של השפעת טוב וברכה, ”מבול” של ”גשמי ברכה”, ”רוב טובה”, ובאופן שינסים גם ה”כלים” לקבל ”רוב טובה”.

כלומר, אף שבזמנו של ”חוני המעגל” לא היו יכולים לקבל ”רוב טובה”, ”השפעת להם טובה אין יכולין לקבל”⁴ – הרי, מאז ועד עתה ניתוסף ריבוי מופלג בעניני תומ”צ ע”י עבודתם של ישראל במשך הדורות, ובמיוחד לאחר ההצלחה המופלגה בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות (דפנימיות התורה) חוצה בדורנו זה, בכחו ובשליחותו של כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא דורנו, שעי”ז הולכים וקרבים לזמן שבו יקויים היעוד⁵ ”אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם”⁶, ומכיון שכן, בודאי נעשו בני”י ”כלים” לקבל גם ”רוב טובה”.

(משיחת שבת בראשית (ב) המשך לשמח”ת ה’תשמ”ח – בלתי מוגה)

- (4) ראה תענית כג, א. (6) אפילו אלו שבדרגת ”בניכם ובנותיכם” (קטנים), ועאכו”כ אלו שבדרגא נעלית יותר.
(5) יואל ג, א.

נושא לדיון בכינוס תורה

בחג הסוכות ובשמע”צ ושמח”ת מברכים שהחיינו ב’ פעמים (– ובחול”ל גם ביו”ט שני של גלויות). נוסף על ברכת שהחיינו בר”ה (ויוהכ”פ).

ויש לחקור האם יברכו שהחיינו על ביאת משיח צדקנו – דלכאו’, אם מברכים שהחיינו על כל שמחה, בודאי יש לברך שהחיינו על השמחה הכי גדולה דביאת משיח צדקנו¹.

וכאמור, בודאי ידונו בכהנ”ל בעת הכינוס-תורה, ועוד ועיקר – שהדיון בכהנ”ל בקשר לביאת משיח צדקנו יהי’ באופן שחדורים באמונה ובטחון שמשח צדקנו בא תיכף ומיד ממש, ללא שהות זמן כלל, גם לא שהות זמן לחגור אבנטו [ועאכו”כ שהות זמן שאילת אבנט מחבירו²] כדי להיות מוכן לקבל פני משיח צדקנו!

ואז יפתרו כל הספיקות – כיון שימשיכו בכינוס-תורה הכי גדול – הכינוס דכל בני”י ללמוד ”תורה חדשה מאת”³ תצא”⁴, ובאופן ש”לא ילמדו עוד איש את רעהו גו’ כי כולם ידעו אותי”⁵.

(משיחת ש”פ בראשית ה’תנש”א – בלתי מוגה)

- (1) ראה לב חיים (להר”ח פאלאג’י) ח”ב סמ”ב. ועוד.
(2) ובפרט כשמנהגו (של חבירו) לחגור ב’ אבנטים*,
אבנט א’ מבחוץ ואבנט א’ מבפנים, כדי להיות חגור
(3) להעיר שבתית ”מאתי” כלולים האותיות אל”ף ותי”ץ – התחלת וסיום כל אותיות התורה.
(4) ישע”י נא, ד. ויק”ר פי”ג, ג.
(5) ירמי’ לא, לג.

(* כמו הכהן גדול שהי’ חגור באבנט על הכתונת, ובחשב האפוד (שאף שהי’ מחובר לאפוד היי’ שם לבד”, חגורה) על המעיל – ודוגמתו בכא”וי מישראל, ”ממלכת סהנים”, ”כהנים גדולים” (בהע”ט יתרו יט, ו).